

Dvadeseta glava

UROK PO VYZDYRZHANOST

- Hajde, Emo, ela s nas! Zashto se sprja? – provikna se Rajcho.

- Shte si hodja.

- Hajde, hajde, shte si hodish! Trygvaj s nas.

- Emo, ela! – kaza Elito. – U vas njama nikogo, kakvo shte pravish sam?

- Abe...

- Hajde de! Ne se cepi ot kolektiva! – posheguva se Ivancho.

- Ako schitate tova za kolektiv...

- E-e! Kompanija e!

Marina trygna sys svoite syuchenici. Tova vbesi Emo. I toj ne znaeshe zashto. Kakvo iskashe Marina, da go izmychva li? Ne beshe li j dostatychno, che mu dade da razbere тази zhestoka istina!

No vse pak na Emo mu beshe radostno v dushata, che Marina beshe blizo, do nego.

- Emo, zashto si taka mrachen? Nakara vremeto da se stymni po-rano – zakachi go Rajcho.

- Nishto.

- E-e! Kak taka nishto? Sjakash az ne vizhdam!

- Rajcho! – zakani mu se Elito.

Emo pogledna kym Marina. Tja beshe bezgrizhna!

Toj se vbesi. Ideshe mu da zarezhe тази glupava kompanija i da si zamine.

No, vse pak, se vyzdyrzha.

- Kolko e chasyt? – popita toj i Elito mu kaza:
- Shest.
- Tochno?
- Da.
- Kak pyk vse na tochnite chasove te pitam.
- Ti si cjal chasovnik.
- Bre! I da ne znam dosega!
- Beshe se stymnilo syvsem.
- Emo, mozhe li da se hvana za teb? – popita Marina.
- Da, razbira se.
- Mnogo e tymno.
- Ulichnite lampi sa izgoreli.
- Da.
- Emo ja chuvstvashe do sebe si. Pobiha go tryпки.
- Dvamata izostanaha nazad.
- Emo, ne bivashe da mi kazvash...
- Mozhe bi si prava.
- Shtom izdyrzha do dnes, trjabvashe da namerish sili da izdyrzhish i do kraja.
- Da, trjabvashe.
- Nishto. Seg a edinstvenijat lek e da zabravish vsichko.
- Shte se pomycha.
- Ti ne si vinoven. Znam. Gledash, che vsichki sa na dvojki.
- Ne, nepravilno si me razbrala. Syvsem iskren bjah. Dori ochakvah, che otgovoryt ti shte byde takyv, no za moralno uspokoenie...
- Vjarvam, che nikak ne se uspokoi.
- Ne, nikak.
- Znachi, beshe po-razumno da si mylchish. Shtjahme da bydem po-dobri prijateli.
- Taka li mislish?

- Da.
- Nima tova shte navredi neshto na drugarstvoto ni?
- Da, njama da byde taka estestveno kakto predi.
- Da, prava si.
- Nishto, shte se postaraem da zabravim tozi sluchaj. I ti,
i az.

- Da, vsyshtnost i da se obichahme vzaimno, nishto njamashe da spechelim. Sega se razocharovah samo az, a v protivnija sluchaj shteshe da stane po-losho. Shtjahme vzaimno da se razocharovame nakraja.

- Zashto? Az po princip ne mislja taka. Naprimer, az nikoga ne bih se razocharovala ot svoja prijatel.

- Taka li? Naistina li go obichash?

- Da.

- Mozhe bi e samo uvlechenie?

- O!

- Koj znae!

- Obvinjavash me! A ako te obichah teb, syshto li shteshe da byde uvlechenie? A, i naj-glavnoto, tvojata ljubov uvlechenie li e?

- Ne znam. Mozhe bi ne. Ako beshe uvlechenie, shtjah da byda po-nastojchiv. Mojata ljubov e osyznata. Dori pochti se primirjavam, che tja e nespodelena.

- Tova e v polza i na dvama ni.

- Koj znae!

- Zashto? Ti mislish, che njama da se vljubish v njakoe drugo momiche sled tova li? Oho! I to oshte po-silno. Znaja vi vas!

- Mozhe bi si go izpitala tova?

- Da.

- Znachi imash opit.

- Gluposti! Az sym chista pred svojata syvest.

- I az syshto. I, mozhe bi, beshe po-dobre, che ti kazah.
- Tova e veche tvoja rabota.
- Da, no veche se chuvstvam po-goljam. S mnogo godini.

Do skoro bjah glupav malchugan.

- I na men mi praveshe vpechatlenie syshtoto. Inache otдавna, predi vsichko, bih se vlyubila v teb. Chestna duma. No vsichko e svyrsheno. Az obicham drug.

- Da, i az ne iskam da byda prichina za njakoi neprijatnosti.

- Vizhdam, che si razumen.
- Trjabva vinagi da sme takiva.
- Da, no ne ste vinagi.
- Koj znae!
- Emo! Hajde po-byrzo! – izvika otpred Elito.
- Idvame!

Skoro stignaha.

- Hajde, vlizajte. Ne se sybuvajte.
 - Samo v selskite kyshti se sybuvat – ne propusna da se izkazhe Rajcho.

- O-o! Rajcho, ti pyk!
 - Hajde, s kakvo shte ni pocherpish?
 - Znam, che ste vyzdyrzhateli.
 - Samo Emo ne pie.
 - Vie sega shte mu pravite kompanija.
- Vsichki se zasmjaha.